

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ,

ΤΟΜ. Δ'.

ΑΡΙΘ. 37.

Συνδρομή προπληρωτή, ἀνά
τομή του Κράτους, ἀνά
16 φράκ. Σελ. 2.
Διεύθυνσις, Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διεύθυνσις, Ἑν Τουρκίᾳ. Γρ. 20.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμ-
μὴ ὁδ. παλαιῶς 3.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα
εἰς τὸ ὑπογραφεῖον ΚΕ-
ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
«Διὰ τοῦ Διαολαποθέκης»

Κεραλληνία 15 Ἰουνίου 1861.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὅτι τῶν μὴ συνδρομητῶν δεχθῶσιν ἀνεπιστρεπτὴν
τὴν 37ον τοῦτον ἀριθμὸν θεωροῦνται τακτικοὶ συνδρο-
μηταὶ ἄχρι τοῦ 48 ἐμπεριεχομένης.

Πολεῖνται χωριστὰ φύλλα τῆς Διαολαποθέκης
καὶ καταγράφονται οἱ Συνδρομηταί :

- Ἐν Ἀργιστολίῳ — Παρὰ τῷ Συντάκτῃ Φ. Φ. Ὀδδῆ.
- Ἐν Ἀλξυρίῳ — Παρὰ τῷ Κ. Α. Π. Πρετεντέρῃ.
- Ἐν Κερκύρᾳ — Παρὰ τῷ Κ. Θ. Α. Μενάργῃ.
- Ἐν Ζακύνθῳ — Παρὰ τῷ Κ. Γαβριὴλ Μακρῇ.
- Ἐν Λευκάδι — Παρὰ τῷ Κ. Καθηγητῇ Κοντογεώργῃ.
- Ἐν Κρήνῃ — Παρὰ τῷ Κ. Δ.ρ. Κλαδᾷ.
- Ἐν Ἰθάκῃ — Παρὰ τῷ Κ. Ταχυδρόμῳ.
- Ἐν Παξοῖς — Παρὰ τῷ Κ. Εὐαγγέλῳ Παῖξῃ.

ΟΥΤΕ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΑΙ ΟΥΤΕ ΚΑΤΑΧΟΝΙΟΙ,

ΟΛΟΙ ΞΕΜΠΑΡΜΠΟΥΤΟΤΟΙ,

Κωβωδία Τραγικολυρικὴ

Εἰς πέντε Πράξεις.

ΠΟΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗΣ,

ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΗΣ Ν. ΕΠΟΧΗΣ.

Τὰ τοῦ Δράματος Πρόσωπα

Τὰ Ἄνδρες :

Τὸν ἀντιπρόσωπον ὀμιλοῦσι καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς
τῆς Βουλῆς.

Τὰ Ἠμίλλα :

Ὅσα ὀμιλοῦσι μόνον ἐκτὸς.

—ο—

Τὰ Ἄλλα :

Ὅσα δὲν ὀμιλοῦσιν οὔτε ἐντὸς οὔτε ἐκτὸς.

—ο—

Ἡ Σκηνὴ ἐνταῦθα εἰς τὴν πρὸς τὸ ταμεῖον ἄγρουσαν
ὁδὸν — Ἐποχὴ ὁ Μάϊος.

Πράξις α'. Σκηνὴ α'.

(Ἡ σκηνὴ παριστάνει τὸ στόμιον τοῦ καντουνεῖοῦ
τοῦ Ταμεῖου.)

—ο—

Ἀντιπ. Καταχ. 1. (Νεύων πρὸς ὅλους ἀδιακρίτως
νὰ σταθῶσι, περιέρχεται ἕναν ἕναν, τοῦ σφίγγει τὴν
χεῖρα, καὶ μετὰ φωνῆς συγκεκινημένης λέγει) :

Προσοχὴ ἀδελφοὶ ἀξιεράστοι (πρὸς τοὺς Καταχ.).

Προσοχὴ εἰς ἐχθροὺς εὐσυνείδητοι! (πρὸς τοὺς Ρίζοις.)

Ἀφοῦ ἐδῶ τὸ συμφέρον μᾶς ἐσπρωῖς

Ἄς ἀκούσωμεν εἴλοι τὴν φρόνησιν!

Θυμηθῆτε ὅπως εὐρισκόμεθα

Στοῦ Ἁγίου Ταμεῖου τὰ πρόθυρα,

Ρίζοσπάστου ἢ ἄλλου ἅς παύσωσιν

Αἱ χολαὶ καὶ τὰ πάθη ὡς ἐκ θαύματος,

Κεῖ ἕνας μόνος δεσμός ὁ ληρόηρος

Ἄς ἐνώτῃ καὶ ἡμεῖς καὶ κατὰ τὴν μας.

Καταχ. 2. Σὺντα εἰς, λαλεῖς ὡς Χρυσόστομος

Κεῖ εἰμὲν ὅλοι μ' ἐσάναν συμφώνοι.

Ἰζροπ. 6. Συμφωνῶ καὶ ἐγὼ, πλην ὡς εἰκὼν

Σταντορεῖα τῇ φωνῇ διακαρτέρημα.

—ο—

Καταχ. 7. Εἶναι Μάϊς καὶ ἔχεις τὸ ἐλεύθερο
Νὰ φωνάξης γιὰ μῆναν ὀλόκληρον!

Καταχ. 1. (Τοὺς χωρίζει)

Σιωπάτε, ἄς παύσουν αἱ ἐριδες
Στὸν βωμὸν τῆς λιρῶνας ἐνώπιον
Ἀδελφοὶ ὅλοι εἴμεθα καὶ ὅμοιοι!
Σὰς πληρόνουν ἐσὰς νὰ γκαρίζετε,
Μὰς πληρόνουν ἐμὰς νὰ σωπαίνωμεν.

Ῥιζοσπ. 2. Πλὴν ἡμεῖς τοῦ Λαοῦ τὰ συμφέροντα
Ἰπηρετοῦμεν μὲ θάρρος καὶ κίνδυνον!

Καταχ. 1. Ἰπηρετοῦμεν καὶ ἐμεῖς τὴν Κυβέρνησιν

Καὶ ἐμεῖς, καὶ ἐσεῖς δοῦλοι εἴμεθα
Ὅλοι ἴσοι, καὶ δὲν διαφέρομεν
Εἰμὴ μόνον καὶ μόνον εἰς τὸνομα
Τ' ἀφεντὸς τοῦ πληρόνει τοὺς κόπους μας.

Ῥιζοσπ. 2. Μᾶν' αἰσχύνῃ φρικτὴ νὰ δουλεύετε
Τοὺς σκοποὺς τοῦ ἰσχυροῦ μισθονόμενοι!...

Καταχ. 3. Μᾶν' αἰσχύνῃ, ἀκριβὰ νὰ μισθώνετε
Στὸν Λαὸν τὰ ἔθνηκά σας γκαρίσματα....

Κατ. 1. (Μὲ ὕφος συνδιαλλακτικὸν, συνάμα καὶ εὐθυμον).

Σιωπήσατε, φίλοι, τί βλυάζετε;
Μεταξὺ μας νὰ στήσωμεν σύγκρισιν
Εἶναι ἀσύνητον ὅλως καὶ ἄτοπον.
Ἐξετάσατ' ἀλλήλους καὶ θαῦρετε
Πῶς τὰ μέσα μας μόνον διαφέρουσι,
Ὁ σκοπὸς εἶναι πάντοτ' ὁ ἴδιος.
Τὶ ὠφελεῖ στὰ σωστὰ νὰ ἐριζώμεθα
Μὲ τί τρόπον ζητοῦμεν τὰ τέλη μας.
Αἱ ὁδοὶ εἰν' πολλαὶ καὶ διάφοροι
Ἀλλὰ μήπως καὶ ὅλαι δὲν ἄγουσιν
Στοῦ Ταμείου ἐξίσου τὰ πρόθυρα;
Ἄς εἰσέλθωμεν ὅθεν καὶ ἄς εὕρωμεν
Ἐκ συμφώνου τὸν τρόπον, νὰ ἤμεθα
Κ' εἰς τὸ μέλλον ἐνταῦθα εὐπρόσδεκτοι.
Στὸ Καντοῦνι ἐτοῦτο τὸ φίλτατον
Ἀποθέσωμεν... φίλοι ἀποθέσωμεν...
Πᾶν περίσσευμα, σύνθημα ἢ Σύμβολον!
Ὅλοι ἐξίσου ἐδῶ γνωρίζομεθα
Ὅλοι ξεύρομεν πόσον ζυγίζομεν!.

Ναὶ μακρὰν τοῦ βωμοῦ τῆς Ὀχλότητος
Ἐκκαλύψωμεν, φίλοι, τὸ πρόσωπον.
Ὅμως τῶρ' ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον μας
Ν' ἀνυψώσωμεν ἄλλην παράστασιν
Πρὸς τὸν Δούκα Νιουκάστελ, ὡς ἔκαμαν
Τῆς λοιπῆς Ἐπιανήσου τὰ πρόσωπα.

Ῥιζοσπ. 2. Ἄς τὴν κάμωμεν, ναὶ ἄς τὴν κάμωμεν
Καὶ ἄς φρίξῃ καὶ ὁ κόσμος καὶ ὁ ἥλιος!!.

Ῥιζοσ. 4. Τὶ νὰ ποῦμεν νὰ κάμῃ καὶ ἐντύπωσιν
Καὶ 'στ' αὐτιά τοῦ λαοῦ νάνε εὐήχον;

Ῥιζοσ. 3. Τὶ νὰ ποῦμε! Πικρῶς ἄς τὸν βρῶμεν
Ἀς τοῦ ποῦμε πῶς εἶναι 'νας Μύλορδας
Μ' ἀπὸ χειοὺς... καὶ ὁ λαὸς ποῦνε εὐπιστοῦς
Θὰ φωνάξῃ δὲς! τόλμῃ πόλλάβανε
Νὰ εἰποῦν τοῦ Ἰπουργοῦ κατὰ πρόσωπον
Πῶς εἰν' μίλορδας, εὐγε! χαλάλιτους!

Κατ. 2. Ναὶ καὶ ἄς δεῖξουμε πῶς μᾶς ἐπύκρναν
Περισσότερον 'κεῖνα πόξερασε
Ἐναντίον στοῦ λαοῦ τὰ αἰσθήματα
Παρὰ ὅσα γιὰ μᾶς ἐσφενδόνισε.

Ῥιζοσ. 3. Ἄς καθήσῃ λοιπὸν ὁ ἀξιώτερος
Καὶ ἄς τὴν στρώσῃ μὲ ὕφος ἀπότομον.

Κατ. 1. Σὰς τὴν ἔκαμα, ὅπως τὴν θέλετε,
Κ' ἰδοὺ.. ἰδοὺ φίλοι παράστασις
Ποῦ θὰ μείνῃ μνημεῖον αἰώνιον
Εἰς τὸ ἐκθαμβὸν γένος τ' ἀπόγονον!.
(Ἀναγινώσκει τὴν παράστασιν, οἱ Ἀντιπρό-
σωποι τὸν κλείουν εἰς κύκλον)

« Ἡπατήρης Νιουκάστελ Δουξ Μύλορδα,
Ὀνομάσας ἀγύρτας καὶ κόλακας
Ἑρμηνεῖς τοῦ λαοῦ τοὺς πιστότατους
Ἄ! Νιουκάστελ, καστρέντζα ἀρχιμίλορδα,
Τώρα ἐσχάτως πολλὴ ἐμυλόρδιασας
Κ' ἐστοχάσθηκες πῶς θὰ σ' ἀφήσουμε
Νὰ μᾶς ῥίγνης βρυσιαῖς μυλορδίστικαις;..
Ὁ λαὸς εἰν' ποῦ θέλει τὴν ἔνωσιν
Καὶ ὅσα λένε εἰν' τοῦ κακοῦ καὶ μάταια.
Μᾶν στὰ λόγια μας ταῦτα δὲν πείθεσαι
Πεῖραν λάβε ἐλθὼν σὰν τὸν Γλάδστονα
Νὰ σ' εἰδοῦν καὶ οἱ μυλόρδοι τοῦ τόπου μας,
Καὶ τοῦ Κάστρου οἱ λεθέντες Δουξ Μίλορδα..

(Οἱ Βουλευταὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ τὸ πα-
ραπέτασμα πίπτει) (Ἀκολουθεῖ)

ΚΑΤΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΙΝΟΥΡΓΙΚΗΣ ἙΤΑΙΡΙΑΣ.

Εἶναι μεσημέρι, ἡ δὺς ὥραις ὅτι ἐθαρέσανε, ἓνας ἥλιος
μαγιάτικος μόλις γερμένος, δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ κἀνῃ
καυτηριάσεις καὶ νὰ σκάῃ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, τὴ φλο-
γερὴ του μᾶστιγα ἀπάνου καθαυτὸ στο ζενὴ τοῦ κεφα-
λιοῦ κάθε καλοῦ χριστιανοῦ, καὶ ἀπανοῦσε κανεὶς παρὰ
τὰ σμήνη τῶν δικανικῶν, ὅπου πεινασμένα ἐπιστρέφουσι
ἀπὸ τὸν ναὸν τῆς Θεμιδος, τὰ εἴθεα τῶν Ἐμπορικῶν καὶ
Κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἀροῦ-παροῦ κανέναν
ξεχασμένον ἐργολάβον, ἀπολολῶτα εἰς τὴ Σαχάρα τοῦ

καυστικού μεσημεριοῦ. — Ἄλλα δύο πρόσωπα ἐξετίθεντο εἰς τὴν καφερὰν ὀργὴν τοῦ Φοίβου, ἀλλὰ τόσον βυθισμένα εἰς τὴν συνδιάλεξίν τους, ὥστε οὔτε ἅν δὲν αἰσθάνοντο τὸ ὀδυνηρὸν τῆς περιπατητικῆς των θέσεως, τί νὰ τὰ ἐπασχολοῦσε τόσον σπουδαίως; ἄς τ' ἀκολουθήσωμεν καὶ μανθάνομεν.

Ναί, ἄς τ' ἀκολουθήσωμεν, ὁ δρόμος εἶναι δι' ὅλους, καὶ λοιπὸν πολὺ περισσότερον δι' ἡμᾶς, οἵτινες κεκαλυμμένοι μετὰ τὴν προσωπίδα τοῦ καλοῦ Ασμοδαίου, βλέπομεν μὰ δὲν μᾶς βλέπουν, ἀκουόμεθα ἀλλὰ δὲν φαινόμεθα.

— Τὴν εὐρηκα αἱ!! ἔλεγεν ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἴδιον, τόνον ὅπου πρέπει νὰ ἐπρόφερε τὴν λαμπρὰν ταύτην λειψίν, ὁ προπροπο-πάππος μας ὁ Ἀρχιμήδης, ὅταν εἶχε εὐρη τὴν λύσιν τοῦ ἀερομετρικοῦ προβλήματος, τὴν εὐρηκα αἱ!!.

— Ἄμμ!. τιτιτί;. τοῦλεγε ὁ ἄλλος κυττάζων, μετὰ χαμόγελον ὅλως παιδικόν, τὸ ἄστρο τῆς ἡμέρας ὡς νὰ βελε νὰ φταρτῇ.

— Τί τί τί; Οὐμ;

— Τί; Εὐρηκα τὸ μέσον νὰ κάμῃ ἡ Οἰνουργικὴ Ἑταιρία, κεφάλαια!.

— Ἔτσι εἰ! καὶ πῶς; α! πέμου πέμου, ἐρώταε μετὰ ξεχασμένης σπεύσεως ὁ ἄλλος.

— Ναί, τῆς εὐρηκα τρόπον νὰ κάμῃ κεφάλαια, τοῦλάχιστον ὅσα τῆς χρειάζονται διὰ τοὺς μισθοὺς της.

— Οἱ μισθοὶ οἱ μισθοί, ἀλλὰ δηλαδὴ... τί θέλει νὰ πῇ; α! καὶ εἰς τὰ τελευταῖα πρακτικὰ ἐδηλώθη, ὅτι ὁ καθ' ὅσον δὲν ἐπῆρε οὔτε λεπτό ἐμ;.

— Τόσο τὸ καλὴτερον, ἔτσι πληρόνεται καὶ κεῖνος, καὶ ἡσυχάζῃ μὴ φορά γιὰ πάντα.

— Α!!!! μμμ!. ἔκανε ξεχασμένιστατα, ὁ ἄλλος περιστρέφων παντοῦ τὰ ἐκπεπληγμένα του βλέμματα, μετὰ ἥθος δύσπιστον.

— Α!!!!!!!! μμμ....

— Ἰδοὺ ὑπέλαβε μετὰ τόνον μυσιριώδη ὁ πρῶτος, θέλεις νὰ σοὺ τὸ πῶ; τὸ απαιτεῖς; ἀκουσαί με λοιπὸν: Κατὰ τὸν τελευταῖον ὑπολογισμόν, τάχα δὲν ἀπεδείχθη καὶ ἡλίου τηλαυγέστερον, ὅτι ἡ Ἑταιρία ἤθελε κερδίσει, καὶ κερδίζει σημαντικά, ἂν δὲν ἤθελε χάσει;...

— Α!!!! μμ δηλαδὴ σφάλεις, δηλαδὴ ἤθελε ἔμμ!! πολὺ κερδίζει, ἂν ἤθελε θέλουνε ἄμμ! τίθελα νὰ πῶ; α! καὶ τὴν σαμπάνια... τὸ πλοῖον τὸ Ἀγγλικὸν 12 βαρέλιας... οἱ αξιωματικοὶ... καὶ μάλιστα μία ἀποστολὴ ἄμμ! εἰς τὸ... α... καὶ στὸ Μέξικο οὐ, ἤθελε μᾶς ὠφελεῖται πολὺ, καὶ ἄμμ! ἀτζίψψψψψψψψψψ!!!! (φτέρνεται καὶ χάνει τὴν σειρά).

— Γίγας Ἰγίαις, πρέπει νὰ στουμπόνεσαι ἀπὸ ταμπάκα καὶ ἀδέξια.

— Ἄμμ! ποῖός ἐγὼ; μὰ κάθε ἄλλος, μὰ ἐκεῖνος ὁ ὑπολογισμὸς, ἐκεῖνα τὰ πρακτικὰ... ἔτσι νὰν τὰ ἀποδείχθῃ νὰν τὰ διαβάσω, μὲν κατεβάσανε μία κατεστῆσιν...

— Α! αὐτὸ ἔχεις δικιο, ἐκεῖνα τὰ πρακτικὰ κατεστῆσανε κατῆτι.

— Μὰ πῆς μου δηλαδὴ... ξήγησαί μου στὸ θεό σου,

τί ἔλεγε γιὰ τὸ μισθὸ τοῦ τοῦ... Διευθυντοῦ, δηλαδὴ διὰ τοὺς μισθοὺς ὅλους;

— Ἐλεγα ὅπως εὐρηκα τρόπο... ἀκούς αἱ!; Εὐρηκα τρόπο νὰ πληροῦνε ὅλοι ὅλοι.

— Μὲ χαμμία πῶς τὰ λένε α! ἀνάλυσι φυσικά.

— Τί ἀνάλυσι καὶ ξανάλυσι, μ' ἓναν ὑπολογισμόν in prospettiva, δηλαδὴ νὰ μὴ λαβαίνουν πλέον μισθὸ ὠρισμένον, ἀμετάβλητον, ἄσχετον ὅλως καὶ βαρὴν εἰς τὴν Ἑταιρίαν.

— Δὲν καταλαβαίνω δηλαδὴ δὲν ἐννοῶ οὔτε γρύ.

— Τόσο τὸ καλὴτερον, γιὰτὶ παναπῇ πῶς προσέχεις, τώρα ξηγιῶμαι, καὶ λοιπὸν καθὼς ἔλεγα, ὅχι πλέον μισθὸ ὠρισμένον, ἀμετάβλητον, ἄσχετον καὶ βαρὴν, ἀλλ' ἔνα μισθὸν ἀόριστον, μεταβλητὸν σχετικόν, καὶ ἐλαφρὸν διὰ τὴν Ἑταιρίαν.

— Ναί καὶ φυσικῶ τῷ λόγῳ, καὶ αἱ ἐργασίαι πρέπει νὰ ἦνε καὶ κεῖναι πῶς τὸ λένε.. φυσικά Οὐμ!. Αόριστοι, μεταβληταί, σχετικαί, καὶ ἐλαφραὶ διὰ τὸ Κατάστημα.

— Α! ἐξεφούρνισες σὲ βεβαίονω, ἓνα συμπέρασμα ὅλως δι' ὅλου Χρυσιππικό, — «βράδος ἐν γωνίᾳ ἄρα βρέχει» α! φίλε, δὲν σ' ἐσοχαλῶμεν τόσον ἐπιτηδεῖον, διαλεκτικὴν διὰ νὰ μὴ πῶ καὶ σοφιστὴν, — τὸ συμπέρασμα σου ἤθελε εἶνε σωστὸ, ἂν ὁ πρῶτιστος σκοπὸς τῶν ὑπαλλήλων ἦτον ὁ μισθός, καὶ ἂν ὁ μισθός, ἤθελε στενὰ συνδέεται μετὰ τὴν ἐκμισθουμένην ἐργασίαν, ἀλλ' ὡς καλὴτερά μου ξέρεις, ὁ μισθός εἶνε ὁ τελευταῖος τοῦ στοχασμοῦ, προκειμένου λόγου νὰ ὠφεληθῶν, νὰ ἐνθουσιάσῃ καὶ νὰ μεθύσῃ ὅλην τὴν ἑπτάνησον, μετὰ τὴν πιτυχίαν τοῦ κρασιοῦ των. — Μὰ πρόσχε ἀδελφε, γιὰτὶ δὲν ἐκάμαμε τίποτε. — Ἄκου τὸ σχέδιό μου, ἡ Ἑταιρία θὰ ξεδουλεύει καὶ ἡ ὄχι;

— Α! κατὰ πῶς τὴν πάρουμε Οὐμ! δηλαδὴ καὶ ξεδουλεύει μὰ πάντα ἂν πρῶτ' ἀποῦλα ἀγορασθῶν σατύρια, καὶ πολλὰ δηλαδὴ πρῶτα ὕλη ἔμμ! καὶ ἔπειτα ἂν πιτύχη, καὶ τέλος πάντων, ἂν προυληθῇ τότες βέβαια, θὰ ξεδουλεύει, μὰ πάντα ὅμως, ἀδὲ χάση!... Οὐμμ...

— Ἄς υποθέσουμε πῶς δὲ χάνει

— Α!! τότες παναπῇ, δηλαδὴ Οὐμμμ α! καὶ βέβαια ἡμπορεῖ νὰ κερδίση.

— Ἰδοὺ λοιπὸν τί λέω: ξεδουλεύει ἐπομένως δίνει ἓνα κέρδος.

— Οὐμμ! βέβαια τόσο τὴν μπουτίλια

— Ἄς ἦναι καὶ μπουτίλια, ἐποῦτο λοιπὸν τὸ κέρδος, ἐποῦτο τὸ μπουτιλιάτικο, ὅπως θέλεις νὰν τὸ πῇς, ἄς μοιράζεται ἀναλόγως πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, — μία γάλα κάθε μιανοῦ, κατὰ τὴν ἀξία του.

— Μὲ συχωρᾶς, ἔπρεπε νὰ πῇς, κατὰ τὴν δεῖψα του.

— Ἀδιάφορο, τέτοιες εἶνε ἡ τροποποιήσεις ὅπου ἤθελε προτεῖνω, ἂν εἶχα ψῆφο καὶ φωνὴν εἰς ταῖς συνεδριάσεις.

— Οὐμμ! δηλαδὴ περίεργο τὴν τῆς μου, τοῦ μαύρου τοῦ πωστουλένε τοῦ Διευθυντοῦ, λοιπὸν νὰ τροποποιήσῃ τὸ μισθὸν πρῶτον τοῦτον ὅσον...

— Ἀδιάφορο, δὲν τὴν φανταζομαι ἡμεῖς αὐτοὶ 30 ὁ νὰ πέρνη ὁ Διευθυντής.

— Μὰ οἱ κόποι του, δηλαδὴ Οὐμμ οἱ ἀπερατμένοι;

— Ού! τώρα καὶ λόγου σου! ἀς τοῦ κάμουμε ἓνα μικρὸ ὄρω, ἓνα φίρο γιὰ ἀγάπη, μία δωδεκαρία μπο-
τλὶς συμπάνησι ἀπὸ ἐκείνη ἐκεῖ, καὶ ὅζου ἀπὸ τὴν πόρ-
τα.—Λοιπὸν 35 [0 τοῦ Τεχνίτου—20 [0 τοῦ Γραμ-
ματίως—40 [0 εἰς τοὺς δύο βοηθοὺς—30 [0 εἰς...

— Στάσου! στάσου Οὐμ! τὰ ὑποθετικά σου κέρδη
ἐγκλίθηκαν. Οὐμ δηλαδὴ λείπουνε, Οὐμ ἤγουν ἐξηγντή-
θησαν Αἱ!

— Τὴν ἐσφαλὲς εἶπε μου, ὅχι μόνον ἐξηγντήθησαν,
ἀλλ' ἀφνούν καὶ ὑπόλοιπον εἰς βάρος.

— Τίνας! οὐμ;

— Τοῦ ἀπολεματικού κεφαλαίου.

— Κ' ἐτοί παναπῆ! ε! Οὐμ δηλαδὴ.

— Κ' ἐτοί παναπῆ, πῶς ἂν τὸ Κατάστημα ἐκείνο δὲ
εἴτῃ νὰ ὠφελήσῃ τὸν τόπο, ὅπερ ἄτοπον, θὰ λάβουμε
ὅμως τὴν ἱκανοποίησιν νὰν τὸ εἶδουμε νὰ αὐτοχειριασθῇ,
μετ' ἀρχαίας αὐταπαρνήσεως διὰ τοὺς ὑπαλλήλους του.

— Οὐ μπά ατζεψφβρόρρρρρρρρ!

— Γιὰ σου κί' ἀλήθεια λέω.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΝ

Ἀποβιῶσαντα τὴν 26. Ἀπριλίου 1861

Αὐχμηρὸν... γομνὸν ἐπαίτην! μ' ἐγκατέλειπες πατρίς μου!
Ἄφ' ἔχυνα γιὰ σένα τόσο αἷμα τῆς ψυχῆς μου!
Πλὴν ὅποτε τὴν μὴ χεῖρα ἔτεινα δι' ἐλεημοσύνην
Ἐκρίβα τὸ ἀριστεῖον μὲ τὴν ἄλλην ἀπ' αἰσχύνῃν!
Ἐροδοῦμην μὴ οἱ ξένοι εἰς ἐπαίτου στήθος γ' ὦπ
Τῆς ἀνδρείας τὸ βραβεῖον καὶ τὸ ἔθνος μας μεμφῶσι!.

Ἀπαυδῆσας πέφτω εἰς κλίνην ἢ εἰς κάτι τί σὰν κλίνην
Μονομιᾶς λησμονημένος χωρὶς κὰν ἐλεημοσύνην!.
Κ' ἔλεγον ὁ Διὰ κονιὰ ρης πῶς ἐτότε ἀσθενοῦσε
Ἐνῶ ὁ ἀπόμαχος τοῦ Λάλα ἔρμος ἐλιμομαχοῦσε!..
Οἶμοι! ἔπαυε κ' ἡ πείνα γιὰτὶ ὁ Χάρος εὐσπλαγχνίσθη
Ὅποιον σ' ἄχαρην ζητεῖαν τόσα χρόνια ἐξευτελίσθη..
Ἐν κί' ὁ Χάρος ἐλεήμων κ' εἰς τέτοια φτώχεια δίνει
Τοῦ Θανάτου τὸ ποτήρι γιὰ στερνὴ ἐλεημοσύνη!..

Τί μὲ ἄκαιρους ἐπαίνους, τί μὲ λόγια τορνευμένα
Ἐρχοσθε ἐπανωθέν του καὶ θυμᾶτε περνασμένα;
Φύγετε! καὶ σεβασθῆτε τὴ στερνὴ ἀναπαυσί του..
ὦ! μὴ τέτοια ἐλεημοσύνη τὴν καταφρονεῖ ἡ ψυχὴ του!
Σὰς ἐπρόλαβεν ὁ Χάρος πῶπαυε τὰ βᾶσανά του
Ἢ τρελλὰ τὴς ματαιότης τί ὠφελεῖ τὰ κόκαλά του;
Τοῦ Θανάτου τὸ ποτήρι ἔπεινε μ' εὐγνωμοσύνην
Ὁ Ἀγωνιστὴς τοῦ Λάλα δὲν θέλει ἄλλη Ἐλεημοσύνην.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Ὁ Ἀρμυστὴς μετὰ τοῦ στολίσκου του ἐφθασεν ἐν-
ταῦθα τὴν παρελθούσαν Δευτέραν— τὴν Τρίτην περὶ
τὰς 11. ἐτελοῦντο τὰ ἀπόβαθρα— τὴν Παρα-
σκευὴν ἐγένετο ὁ Λεβὲς καὶ σήμερον θέλει πορευθῇ
εἰς Λιζούριον. (!;!) Δὲν ἐδέχθη κανὲν γεῦμα οὐδ' ἐκείνο
τῶν ἀξιωματικῶν. Ὀλην δὲ τὴν νύκτα καὶ τὸ πλεῖστον
τῆς ἡμέρας διέρχεται ἐπὶ τοῦ Ἀτμοπλοίου— κατὰ τι-
νας ἢ ἐπιφύλαξις αὐτὴ καὶ αὐτὸ τὸ ἀμφίβιον τοῦ
Ἀρμυστοῦ πρέπει κατὰ μέγα μέρος ν' ἀποδοθῇ εἰς τὰ
Δανδολο-Νιουκαστελικά (!;.)

— Ἡ Ἐργολαβία τοῦ Θεάτρου διὰ τὸ ἔτος 61—62
ἐδόθη εἰς τοὺς ΚΚ: Ν. Βαντῶρον, Γρηγόριον Πανᾶν καὶ
Π. Βινιεράτον, ἰδοὺ μὰ τὴν ἀλήθειαν τρεῖς ἐργολάβοι κί'
ἐργολάβοι μίαν φορὰ, ἐλπίζομεν ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν
ἐργολαβίαν δὲν θὰ ψεύσῃσι τὴν περὶ τὰ ἐργολαβικά
ἐγνωσμένην των καὶ ἀρχαίαν ἱκανότητα.

— Κύριος τις ἀνήκων εἰς τὴν ὀλιγιστάρχίαν τῶν
χρημάτων, ἐπρότεινε εἰς τίνα πάμπτωχον οἰκογενειάρχην
χρεώστην του εἰς 30 περίπου σελήνια, καὶ ἀδυνατοῦντα
νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του, νὰ τῷ παραχωρήσῃ εἰς ἀντάλ-
λαγμα τὴν νεωτέραν τῶν θεγατέρων του, ἀποποιηθέντος
δὲ μετ' ἀγανακτήσεως τοῦ δυστυχοῦς πατρὸς νὰ ἐνδώσῃ
εἰς τοιαύτην αἰσχίστην ἐξεμπόλησιν ἐρρίπτετο ἄμέσως
παρὰ τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀσελγοῦς ἀριστοκράτου εἰς
τὰς φυλακάς. Πράξεις τοιαῦται ἐκτίθενται, ἀλλὰ δὲν σχο-
λιάζονται....

— Ἠκούσαμεν μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι οἱ ἐνταῦθα
Ἱταλοὶ ὑπῆκοι ἐτοιμάζουσι μνημόσυνον εἰς τιμὴν τοῦ
μεγαλεπιδόλου καὶ αἰμνήστου Καθούρ, πεπείσμεθα ὅτι
εἰς τὴν τελετὴν ταύτην θὰ παρευρεθῶσιν ὅσοι ἐν γένει
συμπαθοῦσι πρὸς τὴν ἀναγεννωμένην ἀδελφὴν Ἱταλίαν
καὶ ὅσοι ἠξέυρωσιν πρεπόντως νὰ ἐκτιμῇσιν τὴν μοι-
ραίαν ἀπώλειαν τοιοῦτου ἀνδρός.

— Λέγεται ὅτι τὸ κόμμα τῶν Ἐτεροδόξων Ῥιζοσπα-
στῶν, τὸ ἐκ τῶν τῆς διπλωμένης σημαίας, ἐκ τῶν Αἰλίας
μεταρρυθμιζῶν καὶ ἐκ τῶν Ῥιζοσπαστῶν
τῆς ὑστεραίας συγκείμενον εἶναι ἔτοιμον νὰ συγχωνευ-
θῇ μετὰ κόμμα τι ἰσχυρὸν καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον. Ἀν
τοῦτο ἀληθεύει, ἐρωτῶμεν ἐδόθη ποτὲ μεγαλήτερη
καὶ βρωμερότερη χονεψιά;..

— Ἱερεῖς τις ὀνόματι Σταματάτος ἐρρίπτε κατὰ γῆς
τὰ στέφανα καὶ κατηράτο τὸ παρ' αὐτοῦ τελεσθὲν μυ-
στήριον διότι ἀντὶ ταλλήρου ἐλάβανε ἥμισυ μόνον ἐκ
τῶν πτωχῶν νυμφευομένων. Ἀποτεινόμεθα πρὸς τὸν Ἀρ-
χιερέα μας ἵνα ἐπαξίως τιμωρήσῃ τοιοῦτον αἰσχρὸν κερδο-
σκόπον, πάντοτ' ὅμως μὲ τὴν ἀδειαν τοῦ Ἀρχοντος
Θρησκείας (!;)

— Κατ' αὐτὰς ἀφίχθη ἐνταῦθα ὁ Κ. Ι. Βολιάκος ἀξι-
ολογώτατος Χοροδιδάσκαλος, δίδει μαθήματα τρεῖς τῆς
ἐβδομάδος, καὶ διὰ τὴν μαλαίαν βέλαι δὲ διαμείνει εἰς
τὴν Νῆσον μας, ὡς κέντρον κεντρικὴ βιβλιοθήκη

Ὁ Ἰππότης Εὐδοκίμης ΠΕΡΑΣΙΜΟΣ ΛΕΒΑΔΙΤΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Π Κ Ε Φ Α Α Π Η Ν Ι Α »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
415341 0035